

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie zaskarżonej decyzji i odrzucenie sprzeciwu

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 ⁽¹⁾ z uwagi na istnienie w przypadku rozpatrywanych znaków prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2007 r. — Centre d'Étude et de Valorisation des Algues przeciwko Komisji

(Sprawa T-428/07)

(2008/C 22/90)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Centre d'Étude et de Valorisation des Algues SA (Pleubian, Francja) (przedstawiciel: J.-M. Peyrical, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieprawidłowości proceduralnych i nieposzanowania zasady kontradyktoryjności, a w związku z tym unieważnienie noty obciążeniowej nr 3240908670 wystawionej przez Komisję w dniu 20 września 2007 r. i nakazanie jej zwrotu kwoty tej noty obciążeniowej na rzecz CEVA;
- ewentualnie, stwierdzenie, że wskazane w sprawozdaniu z kontroli błędy nie mają na tyle poważnego charakteru, by można było zastosować art. 3.5 załącznika II do umowy, unieważnienie noty obciążeniowej nr 3240908670 Komisji z dnia 20 września 2007 r. w części dotyczącej pełnego zwrotu kwot przekazanych CEVA w ramach umowy SEAHEALTH i nakazanie Komisji zwrotu kwoty tej noty obciążeniowej na rzecz CEVA;
- ewentualnie, w dalszej kolejności, wyznaczenie biegłego wedle uznania Sądu, którego zadaniem będzie: ponowne zastosowanie metody obliczeniowej CEVA dotyczącej czasu spędzonego przy projektach; zestawienie tej metody z umową SEAHEALTH i z faktycznymi kosztami przedstawionymi w zestawieniu kosztów; podanie w procentach rozbieżności między całością przypadków błędnego zarejestrowania czasu pracy, zgodnie z tym, co przedstawiła Komisja, a całością czasu pracy zarejestrowanego zgodnie z metodą obliczeniową stosowaną od tamtej pory w CEVA; przeprowadzenie oceny bezpośredniego czasu pracy

niezbędnego do wykonania zadań CEVA w ramach umowy SEAHEALTH; stwierdzenie, czy efektywny czas pracy w celu wykonania tych zadań mógł być krótszy niż 7 092,88 bezpośrednich godzin wykazanych przez CEVA..

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca domaga się unieważnienia noty obciążeniowej, przy pomocy której Komisja dochodziła zwrotu pełnej kwoty zaliczek wypłaconych skarżącej w ramach umowy SEAHEALTH nr QLK1-CT-2002-02433, dotyczącej projektu „Żywność, żywienie, zdrowie”, będącego częścią akcji kluczowej „Jakość życia i gospodarowanie żywymi zasobami” ⁽¹⁾.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi zarzut naruszenia prawa do obrony ze względu na to, że Komisja, z naruszeniem zasady kontradyktoryjności, dochodziła zwrotu na podstawie arkuszy czasu pracy i wniosków OLAF, które nie były znane skarżącej.

Ewentualnie skarżąca kwestionuje zastosowanie przez Komisję art. 3.5 załącznika II i stwierdzenie przez Komisję, że okoliczności faktyczne niniejszej sprawy były wystarczająco poważne, by można było do nich zastosować pojęcie „poważne nieprawidłowości finansowe”, uzasadniające zwrot zaliczek w całości.

⁽¹⁾ V Program Ramowy Badań, Rozwoju Technicznego i Prezentacji Wspólnoty Europejskiej 1998-2002.

Skarga wniesiona w dniu 23 listopada 2007 r. — Bodegas Montebello przeciwko OHIM — Montebello (MONTEBELLO RHUM AGRICOLE)

(Sprawa T-430/07)

(2008/C 22/91)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Bodegas Montebello, S.A. (Montilla, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci T. Andrade Boué, M. I. Lehmann Novo i A. Hernández Lehmann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Montebello (Société à responsabilité limitée) (Guadalupe, Francja)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji OHIM z dnia 7 września 2007 r. w sprawie R 223/2007-2;

- odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 2 666 386;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Montebello (Société à responsabilité limitée)

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „MONTEBELLO Rhum Agricole” (zgłoszenie nr 2.266.386) dla towarów z klasy 33 (napoje alkoholowe z wyłączeniem piwa)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Hiszpański słowny znak towarowy „MONTEBELLO” (nr 1.148.196) dla towarów z klasy 33

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie odwołania i uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów

Podniesione zarzuty: Błędne zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

niewłaściwego zastosowania art. 11 rozporządzenia Rady nr 2200/96⁽²⁾, uznając, iż rząd francuski nie zastosował się do wymogów uznania organizacji producentów owoców i warzyw określonych w tym przepisie.

⁽¹⁾ Podanej do wiadomości pod nr C(2007) 4477, Dz.U. L 261, str. 28.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw (Dz.U. L 297, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2007 r. — Ryanair Ltd przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-433/07)

(2008/C 22/93)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ryanair Ltd (Dublin, Irlandia) (przedstawiciel: adwokat E. Vahida)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że zgodnie z art. 232 WE Komisja zaniechała działania zgodnie z jej zobowiązaniami ciążącymi na niej na mocy traktatu WE, ponieważ nie ustosunkowała się do skargi złożonej do Komisji przez skarżącą w dniu 22 grudnia 2006 r., po której nastąpiło wezwanie do działania w dniu 2 sierpnia 2007 r.,
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą w postępowaniu, nawet jeśli w następstwie wniesienia skargi Komisja podejmie działanie, które zdaniem Sądu wykluczy potrzebę wydania orzeczenia, lub jeśli Sąd oddali skargę jako niedopuszczalną,
- podjęcie wszelkich innych działań, jakie Sąd uzna za stosowne.

Zarzuty i główne argumenty

W skardze skarżąca podnosi, że Komisja zaniechała działania, ponieważ nie ustosunkowała się, po uprzednim wezwaniu jej do uczynienia tego na mocy art. 232 WE, do skargi do niej złożonej przez skarżącą w dniu 22 grudnia 2006 r. i dotyczącej bezprawnej pomocy państwa przyznanej przez Grecję na rzecz Olympic Airlines i Olympic Airways Services (zwanym dalej „OA/OAS”) wskutek orzeczenia arbitrażowego wydanego przez grecki sąd najwyższy nakazujący państwu greckiemu zapłacenie na rzecz OA/OAS sumy 563 milionów EUR za rzekomo niezapłacone usługi oraz koszty przeniesienia do nowego portu lotniczego w Atenach.

Skarga wniesiona w dniu 29 listopada 2007 r. — Francja przeciwko Komisji

(Sprawa T-432/07)

(2008/C 22/92)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i A.-L. During, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr 2007/647/WE z dnia 3 października 2007 r. wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR)⁽¹⁾ w takim zakresie, w jakim wyłączono w niej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez skarżącą na rzecz organizacji producentów owoców i warzyw w latach budżetowych 2003 i 2004;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca domaga się stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji z uwagi na to, że Komisja dokonała błędnej wykładni i